

бѣгамъ неприятности-ти, кога напри-
мѣръ искамъ да продамъ дѣте-то,
азъ удалявамъ майкѣ-му, а що-то не
виждашь, за ніего и не мыслишь, не
іе ли така? а кога іе вече свръшено
и нѣма начинъ да ся измѣни, то іе-
стественно тѣ навикновѣтъ на поло-
женіе-то си. Знаете ли тѣ не сж
като бѣлы-ты чловѣци, кои още отъ
дѣца навикновѣтъ на мысль-тѣ, че
никогы не ще ся раздѣлѣтъ съ дѣ-
ца-та си съ жени-ти си и съ вси-
чко що имѣтъ. А негритяне-ты, какъ-
то знаете, ако сж прилично въспи-
таны нѣмѣтъ такви надѣжди, и вси-
кы-ти тыѣа нѣца сж много лесни.

— „Страхъ мя іе, кога іе така, че мои-
ты не сж прилично въспитаны” ка-
за Г. Шельби.

И азъ така мыслиѣ. Вы жители на
Кентекки разваляте ваши-ти негри-
тяни. Струва ви ся че ся обхождате
добрѣ съ тѣхъ, нѣ това не іе ни-
какъ добро. Негритянинъ іе длженъ,
видите ли, да ся лута и да ся влачи
по свѣтъ-тѣ, и да ся продаде Тому,
Дику и Богъ знаіе кому. И за то-
ва не іе добрѣ да му ся вбывѣтъ
въ главѣ-тѣ идеи и надѣжди, и да
му ся дава добро образование, за-
що-то бѣдствиіе-то, въ коіе може да
испадне, ще му ся покаже още по
люто и по тяжко. Азъ съмъ увѣренъ,
че ваши-ты негритяне быхъ ся раз-
строили съвсѣмъ въ такво мѣсто,
гдѣ-то негритяне-ты въ други-ти

плантации пиѣтъ и ся веселѣтъ, ка-
то полудѣли. Всѣкый чловѣкъ, вы
знаете, Г. Шельби, мысли че іе правъ
въ свои-ти постѣпки, и азъ мыслиѣ
че ся обхождамъ съ негритяни-ти
толкосъ добрѣ, колко-то имъ ся стои
да ся обхожда чловѣкъ съ тѣхъ.

” Блазѣ му, кой-то ся благодари
отъ себе си,” каза Г. Шельби, по-
издигнѣ си рамена-та и не скры не-
приятно-то впечатлѣніе, коіе-то про-
изведохъ на душиѣ-тѣ му слова-та
на гостъ-тѣ му.

„Е, каза Гели, подирь малко мѣ-
чяніе, съ коіе-то и двама-та чистіа-
хъ орѣхы, що ще речешъ? „Азъ
ще по размыслиѣ за това нѣщо, и
ще ся разговорѣ съ жени си,” от-
говори Г. Шельби. Нѣ, Г. Гели, ако
желаешъ да ся врыши работа-та та-
ка спокойно и тихо, какъ-то казвашъ
то по добрѣ да не знаѣтъ на око-
ло насъ каквѣ работѣ вы врышите.
Защо-то ако помиришиѣтъ мои-ты
слугы, каквѣ работѣ Вы врышите, то
можъ да Вы увѣриѣ, че не ще по-
лучите спокойно ни іедного отъ тѣхъ.

„О, то ся знаіе, по добрѣ мѣкъ!
Нѣ искамъ да ви кажѣ, че имамъ дѣа-
волскы записи, и быхъ желалъ колко-то
іе възможно по скоро да знаіѣ, можъ
ли отъ тука да ся надѣѣмъ за нѣщо.” каза
трговецъ-тѣ, като ставаше и поче-
нѣ да си навляча горне-то облѣкло.

„Наминѣте надвечерь на шесть
или седемъ чяса (11-12) и ще ви